

Dokument ze zasedání

A9-0285/2023

10.10.2023

*****I**
ZPRÁVA

o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2011/36/EU o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí (COM(2022)0732 – C9-0431/2022 – 2022/0426(COD))

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci
Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

(Postup společných schůzí výborů – článek 58 jednacího řádu)

Zpravodajky: Malin Björk, Eugenia Rodríguez Palop

Vysvětlivky

- * Postup konzultace
- *** Postup souhlasu
- ***I Řádný legislativní postup (první čtení)
- ***II Řádný legislativní postup (druhé čtení)
- ***III Řádný legislativní postup (třetí čtení)

(Druh postupu závisí na právním základu navrženém v návrhu aktu.)

Pozměňovací návrhy k návrhu aktu

Pozměňovací návrhy Parlamentu předložené ve dvou sloupcích

Vypuštění textu je označeno ***tučnou kurzívou*** v levém sloupci. Nahrazení je označeno ***tučnou kurzívou*** v obou sloupcích. Nový text je označen ***tučnou kurzívou*** v pravém sloupci.

První a druhý řádek záhlaví každého pozměňovacího návrhu označují příslušnou část projednávaného návrhu aktu. Pokud se pozměňovací návrh týká existujícího aktu, který má být návrhem aktu pozměněn, je v záhlaví mimo to na třetím řádku uveden existující akt a na čtvrtém řádku ustanovení existujícího aktu, kterého se pozměňovací návrh týká.

Pozměňovací návrhy Parlamentu v podobě konsolidovaného textu

Nové části textu jsou označeny ***tučnou kurzívou***. Vypuštěné části textu jsou označeny symbolem **■** nebo přeškrtnuty. Nahrazení se vyznačují tak, že nový text se označí ***tučnou kurzívou*** a nahrazený text se vymaže nebo přeškrtně. Výjimečně se neoznačují změny výlučně technické povahy, které provedly příslušné útvary za účelem vypracování konečného znění.

OBSAH

	Strana
NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	5
POSTUP V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	29
JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	31

NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2011/36/EU o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí (COM(2022)0732 – C9-0431/2022 – 2022/0426(COD))

(Řádný legislativní postup: první čtení)

Evropský parlament,

- s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2022)0732),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 2, čl. 82 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, v souladu s nimiž Komise předložila svůj návrh Parlamentu (C9-0431/2022),
 - s ohledem na čl. 294 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 27. dubna 2023¹,
 - s ohledem na článek 59 jednacího řádu,
 - having regard to the joint deliberations of the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs and the Committee on Women's Rights and Gender Equality under Rule 58 of the Rules of Procedure,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A9-0285/2023),
1. přijímá níže uvedený postoj v prvním čtení;
 2. vyzývá Komisi, aby věc znovu postoupila Parlamentu, jestliže svůj návrh nahradí jiným textem, podstatně jej změní nebo má v úmyslu jej podstatně změnit;
 3. pověřuje svou předsedkyni, aby předala postoj Parlamentu Radě, Komisi, jakož i vnitrostátním parlamentům.

¹ Úř. věst. C 228, 29.6.2023, s. 108.

Amendment 1

Pozměňovací návrh 1

POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY EVROPSKÉHO PARLAMENTU*

k návrhu Komise

#2022/0426 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kteřou se mění směrnice 2011/36/EU o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

[s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²⁷,]

v souladu s řádným legislativním postupem, vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Obchodování s lidmi je závažný trestný čin, který je často páchan v rámci organizované trestné činnosti, představuje hrubé porušení základních práv a je výslovně zakázán Listinou základních práv Evropské unie. Prevence obchodování s lidmi a boj proti němu, ***dodržování, ochrana a prosazování práv všech obětí obchodování s lidmi a podpora těchto obětí bez ohledu na jejich zemi původu zůstává prioritou Unie a právní povinností členských států.***
- (1a) ***Obchodování s lidmi má různé základní příčiny. Mezi hlavní faktory, které přispívají k tomu, že jsou osoby, zejména ženy, děti a členové marginalizovaných skupin, zranitelné vůči obchodování s lidmi a vykořisťování, patří chudoba, konflikty,***

* Pozměňovací návrhy: nový text či pozměněné znění je označeno tučnou kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem **■**.

² Úř. věst. C , , s. .²⁷

Úř. věst. , s. .

nerovnost, genderově podmíněné násilí, absence reálných pracovních příležitostí nebo sociální podpory, humanitární krize a diskriminace.

- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU³ představuje hlavní právní nástroj Unie, pokud jde o prevenci obchodování s lidmi, boj proti němu a ochranu obětí této trestné činnosti. Uvedená směrnice stanoví komplexní rámec pro boj proti obchodování s lidmi stanovením minimálních pravidel, která se týkají definice trestných činů a sankcí. Zahrnuje rovněž společná ustanovení na posílení ***pomoci obětem***, prevence a ochrany ***všech*** obětí s ohledem na hledisko ***pohlaví, zdravotního postižení a dětí, a zejména k potřebám dětí bez doprovodu a dětí bez rodičovské péče.***
- (2a) ***Je rovněž potřebné zaujmout meziodvětvový přístup ke všem opatřením, jejichž cílem je předcházet obchodování s lidmi a bojovat proti němu, jakož i k pomoci, podpoře a ochraně obětí, přičemž je třeba zohledňovat jejich specifické potřeby.***
- (3) Strategie EU pro boj proti obchodování s lidmi 2021–2025⁴ stanoví politickou reakci uplatňující multidisciplinární a komplexní přístup od prevence přes ochranu obětí až po stíhání a odsouzení obchodníků s lidmi. Zahrnuje řadu opatření, která mají být provedena se silným zapojením organizací občanské společnosti. K řešení vyvíjejících se trendů v oblasti obchodování s lidmi, jakož i nedostatků zjištěných Komisí, ***odborníky a organizacemi občanské společnosti, které v dané oblasti působí***, a k dalšímu zintenzivnění úsilí v boji proti této trestné činnosti je nicméně nezbytné změnit směrnici 2011/36/EU. Zjištěné hrozby a trendy, které vyžadují přijetí nových pravidel, se týkají zejména způsobu práce obchodníků s lidmi, včetně páchání nebo usnadňování trestných činů týkajících se obchodování s lidmi prostřednictvím informačních a komunikačních technologií. Zjištěné nedostatky trestněprávní reakce, které vyžadují přizpůsobení právního rámce, se týkají trestných činů obchodování s lidmi spáchaných v zájmu právnických osob, systému shromažďování údajů, ***spolupráce členských států a jejich koordinace i vnitrostátních systémů zaměřených na včasnou detekci a identifikaci obětí obchodování s lidmi a specializovanou pomoc a podporu těmto obětem.***
- (4) S cílem řešit neustálý nárůst závažnosti a počtu trestných činů týkajících se obchodování s lidmi pro jiné účely než sexuální nebo pracovní vykořisťování je nezbytné do forem vykořisťování výslovně uvedených ve směrnici zahrnout nucené sňatky, nezákonná osvojení, ***náhradní mateřství za účelem reprodukčního vykořisťování a vykořisťování dětí v ústavních a uzavřených zařízeních*** a zajistit, aby se členské státy v rámci svých vnitrostátních právních systémů zaměřovaly na co nejširší škálu forem vykořisťování, jestliže naplňují skutkovou podstatu obchodování s lidmi.
- Děti jsou navíc považovány za jednu z nejzranitelnějších skupin, na které se organizované zločinecké skupiny zapojené do obchodování s lidmi zaměřují. Tyto děti jsou často zneužívány zločineckými skupinami tak, že jsou najímány do organizovaných zločineckých skupin za účelem pozdějšího páchání trestné činnosti.***

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/629/SVV, [Úř. věst. L 101](#), 15.4.2011, s. 1.

⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o strategii EU pro boj proti obchodování s lidmi 2021–2025, [COM\(2021\) 171 final](#) ze dne 14. dubna 2021.

V zájmu řešení tohoto rostoucího jevu je nezbytné, aby členské státy zajistily, že nábor dětí ke spáchání trestné činnosti nebo účasti na ní bude považován za formu vykořisťování ve smyslu této směrnice.

- (4a) *Děti umístěné v ústavních a uzavřených zařízeních jsou skupinou, která je vůči obchodování s lidmi obzvláště zranitelná. Mohou být umístěny nebo drženy v těchto institucích za účelem vykořisťování a zisku nebo obchodování s nimi během jejich pobytu a po něm. Tato zranitelnost přetrvává i tehdy, když tyto instituce opustí po dosažení dospělosti.*
- (4b) *Aby členské státy dostaly své primární odpovědnosti za dodržování, ochranu a podporu práv všech obchodovaných osob bez ohledu na jejich zemi původu, měly by zajistit, aby do jejich vnitrostátních právních předpisů byly začleněny standardy náležité péče spolu se zásadou odpovědnosti státu, která potvrzuje ústřední postavení obětí jako nositelů práv. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby jejich vnitrostátní rámce pro prevenci obchodování s lidmi a boj proti němu přispívaly k odstranění všech forem diskriminace na základě pohlaví, genderu, rasy nebo etnického původu, zdravotního postižení, věku, sexuální orientace, genderové identity, vyjádření pohlavní identity a pohlavních znaků nebo kombinace těchto důvodů. Členské státy by měly zajistit, aby jejich vnitrostátní rámce byly prováděny způsobem, který nebude mít negativní dopad na oběti.*
- (5) *Rostoucí počet trestných činů týkajících se obchodování s lidmi je páchán nebo usnadňován prostřednictvím informačních nebo komunikačních technologií, což vede k prudkému růstu počtu obětí vykořisťovaných on-line. Online rozměr se stal významnou součástí obchodování s lidmi, neboť obchodníci s lidmi využívají internet a sociální média mimo jiné jako metodu k vytváření rozsáhlých sítí obchodování s lidmi, komunikaci s dalšími obchodníky s lidmi, k náboru, inzerování nebo vykořisťování obětí, výkonu kontroly a organizaci přepravy a ubytování. Internet a sociální média se také používají k distribuci materiálů týkajících se vykořisťování. Je proto důležité, aby se právní rámec ve všech fázích od prevence až po stíhání výslovně zabýval online rozměrem obchodování s lidmi a souvislostí mezi online a offline rozměrem trestné činnosti. V boji proti obchodování s lidmi na internetu je třeba plně využívat stávající nástroje, jako je nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065⁵.*
- (6) *S cílem posílit reakci trestního soudnictví na trestné činy týkající se obchodování s lidmi spáchané ve prospěch právnických osob a odrazovat od páchání těchto trestných činů je nezbytné posílit režim sankcí vůči právnickým osobám přiměřeným povinným přístupem. Nepovinný režim sankcí stanovený ve směrnici 2011/36/EU se proto nahrazuje povinným režimem sankcí použitelným v případě, že je právnická osoba odpovědná podle čl. 5 odstavců 1 a 2.*
- (7) *V boji proti obchodování s lidmi je třeba plně využívat stávajících nástrojů týkajících se zajištění a konfiskace výnosů z trestné činnosti a nástrojů trestné činnosti, jako je směrnice Evropského parlamentu a Rady EU/XX/YY [navrhovaná směrnice o vymáhání a konfiskaci majetku]⁶. Zajištěné a konfiskované nástroje použité ke*

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách) (Úř. věst. L 277, 27.10.2022, s. 1).

⁶ COM (2022) 245.

spáchání trestných činů uvedených ve směrnici 2011/36/EU a výnosy z nich na pomoc obětem a jejich ochranu, mimo jiné prostřednictvím **přímého** odškodnění obětí **■**. **Pokud není možné použít zmrazené a konfiskované nástroje a výnosy na pomoc, podporu a ochranu pro oběti prostřednictvím přímého odškodnění, měly by být tyto nástroje a výnosy použity pro sociální účely, zejména jejich přidělením organizacím, které pomáhají obětem obchodování s lidmi. Zajištěný a konfiskovaný majetek by neměl být jediným zdrojem prostředků pro poskytování odškodnění, podpory nebo pomoci obětem. Členské státy by za tímto účelem měly zřídit vnitrostátní fond nebo podobný nástroj pro oběti obchodování s lidmi s cílem dále investovat do vyšetřování a stíhání případů obchodování s lidmi.**

- (7a) **V zájmu lepší koordinace všech orgánů zabývajících se obchodováním s lidmi a posílení vnitrostátních politických reakcí je nutné zřídit národní koordinátory pro boj proti obchodování s lidmi. Členské státy by měly zajistit, že těmto národním koordinátorům pro boj proti obchodování s lidmi budou přiděleny dostatečné zdroje, aby mohli účinně a přiměřeně plnit své úkoly.**
- (7b) **S ohledem na Stockholmský program a v zájmu vytvoření konsolidované strategie Unie v oblasti boje proti obchodování s lidmi, jejímž cílem je dále posilovat závazky a úsilí Unie a jejích členských států, pokud jde o prevenci tohoto jevu a boj proti němu, by členské státy měly, usnadňovat provádění úkolů koordinátora EU pro boj proti obchodování s lidmi, který koordinuje reakci EU na obchodování s lidmi a rozvíjí znalosti a poznatky o různých aspektech obchodování s lidmi, včetně výzkumu genderového rozměru a zvláštní zranitelnosti dětí, posilováním koordinace a soudržnosti a zamezením zdvojení úsilí mezi orgány a příslušnými agenturami Unie i mezi členskými státy a mezinárodními subjekty a přispěním k rozvíjení stávajících nebo nových politik a strategií Unie, které mají význam pro boj proti obchodování s lidmi, nebo informováním orgánů Unie.**
- (8) S cílem posílit vnitrostátní **schopnost prevence a schopnost odhalovat** a identifikovat oběti v rané fázi a odkázat je na vhodné služby ochrany, pomoci a podpory je nezbytné zavést prostřednictvím právních a správních předpisů národní referenční mechanismy v členských státech. Zavedení formálních vnitrostátních referenčních mechanismů pro předávání obětí a jmenování vnitrostátních kontaktních míst **pro různé formy obchodování s lidmi** jsou nezbytnými opatřeními k posílení přeshraniční spolupráce **a k zajištění včasného odhalení, identifikace, pomoci a podpory obětí prostřednictvím koordinace mezi příslušnými orgány a příslušnými podpůrnými organizacemi. Při práci s dětskými oběťmi, zejména dívkami, by měly mechanismy poskytovat podporu způsobem, který je zvláště přizpůsoben jejich zvláštním potřebám, jak je uvedeno této směrnici.**
- (8a) **S cílem posílit vnitrostátní kapacity v oblasti odhalování, identifikace a předávání obětí by členské státy měly rovněž vypracovat vnitrostátní akční plány pro boj proti obchodování s lidmi. Tyto plány by měly pravidelně přezkoumávat a aktualizovat. Národní akční plány by měly obsahovat komplexní opatření, včetně opatření v oblasti prevence, monitorování, shromažďování údajů, koordinace a náležité péče s cílem zabránit opětovnému obchodování s lidmi. Členské státy by měly tyto plány vypracovávat a aktualizovat po konzultaci s organizacemi občanské společnosti.**

- (8b) *Pomoc, podpora a ochrana pro oběti obchodování s lidmi by neměly být podmíněny jejich spoluprací při vyšetřování, trestním stíhání nebo soudním řízení v případě trestných činů souvisejících s jejich postavením obětí obchodování s lidmi ani úspěchem těchto řízení. Oběti obchodování s lidmi by neměly být zadržovány, obžalovávány nebo stíhány za nesrovnalosti při vstupu do členského státu nebo pobytu v něm nebo za svou účast na nezákonné činnosti a neměly by být vyloučeny z poskytování pomoci, podpory a ochrany z důvodu jejich rozhodnutí nespolupracovat s orgány pověřenými vyšetřováním nebo stíháním.*
- (9) *Za účelem vypracování jednotné politické reakce k odstranění poptávky a dalšího posílení a harmonizace úsilí trestního soudnictví o snížení poptávky a nabídky ve všech členských státech je důležité kriminalizovat využívání služeb a aktů, které jsou předmětem vykořisťování a jsou poskytovány obětí trestného činu obchodování s lidmi. Zařazení tohoto jednání mezi trestné činy je součástí komplexního přístupu ke snižování poptávky, jehož cílem je řešit vysokou úroveň nabídky a poptávky, které podporují všechny formy vykořisťování, a odstranit současnou kulturu beztrestnosti. O trestný čin by se nemělo jednat v případě zákazníků, kteří nakupují výrobky vyrobené za vykořisťujících pracovních podmínek, neboť nejsou uživateli služby. Tato směrnice stanoví v tomto ohledu minimální právní rámec a členské státy mohou přijmout nebo zachovat přísnější trestní pravidla.*
- (9a) *Úsilí o kriminalizaci vědomého využívání služeb obětí obchodování s lidmi nevedlo ke snížení poptávky a země, které předpisy o této poptávce přijaly, ukázaly, že nejsou účinné. Aby se zabránilo vytvoření vysoké prahové hodnoty pro stíhání a nesplnění cíle směrnice, jímž je snížení poptávky, neměla by se trestní odpovědnost omezovat na využívání sexuálních služeb s vědomím, že daná osoba je obětí obchodování s lidmi.*
- (9b) *Aby se dosáhlo cíle odrazovat od poptávky, která podporuje obchodování s lidmi, je třeba kombinovat úsilí v oblasti trestního soudnictví s dalšími opatřeními. Tato opatření by měla zahrnovat informační a osvětové kampaně v centrech pro oběti, školení, včetně školení speciálně určených pro muže, vzdělávací aktivity na podporu rovnosti a boje proti sexistickým stereotypům, rasismu a genderově podmíněnému násilí, jakož i výzkum zaměřený na analýzu vztahu mezi situacemi zranitelnosti a vystavením rizikům obchodování s lidmi.*
- (9c) *Osoby s jakýmkoli druhem postižení, zejména dívky se zdravotním postižením, jsou vystaveny zvýšenému riziku, že se stanou obětmi obchodování s lidmi. Pachatelé se na ně mohou konkrétně zaměřit zejména z důvodu jejich zvýšené zranitelnosti a překážek, kterým čelí při přístupu ke spravedlnosti. Vzhledem k tomu, že členské státy jsou smluvními stranami Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením, měly by při poskytování podpůrných opatření těmto obětem zohlednit zvláštní potřeby obětí obchodování se zdravotním postižením a měly by zajistit, aby se jejich úředníkům dostalo odpovídající odborné přípravy, aby mohli obětem pomoci způsobem zohledňujícím zdravotní postižení. Členské státy by rovněž měly přijmout nezbytná opatření k zajištění toho, aby se oběti obchodování se zdravotním postižením mohly účinně účastnit soudního řízení.*

- (9d) *S ohledem na Úmluvu Organizace spojených národů o právním postavení osob bez státní příslušnosti ze dne 28. září 1954 a Úmluvu Organizace spojených národů o omezení případů bezdomovectví ze dne 30. srpna 1961 (dále jen „Úmluvy OSN o osobách bez státní příslušnosti“) by členské státy měly zohlednit zvláštní potřeby osob bez státní příslušnosti, které jsou obětmi obchodování s lidmi, a přijmout nezbytná opatření s cílem zabránit tomu, aby oběti obchodování s lidmi ztratily státní příslušnost. Členské státy by rovněž měly přijmout nezbytná opatření ke zjištění totožnosti obětí obchodování s lidmi a k určení a potvrzení jejich občanství a statusu občanství.*
- (10) *Shromažďování přesných, spolehlivých, soudržných a anonymizovaných údajů rozčleněných alespoň podle pohlaví, pohlaví, rasového a etnického původu, věku, socioekonomického postavení, občanství, osob bez státní příslušnosti a srovnatelných ve všech členských státech, pokud možno podle vnitrostátního práva, jakož i včasné zveřejňování shromážděných údajů a statistik má zásadní význam pro zajištění plné znalosti o rozsahu obchodování s lidmi v Unii. Očekává se, že zavedení požadavku, aby členské státy ve spolupráci s příslušnými agenturami Unie každoročně shromažďovaly statistické údaje o obchodování s lidmi a podávaly o nich zprávy Komisi harmonizovaným způsobem, bude představovat významný krok k lepšímu obecnému pochopení tohoto jevu a k zajištění přijetí politik a strategií založených na údajích. Vzhledem k tomu, že je důležité mít aktuální statistické údaje k dispozici co nejdříve, je vhodné stanovit datum použitelnosti článku o shromažďování údajů na co nejbližší okamžik, kterým je vstup této směrnice v platnost.*
- (10a) *Všechny členské státy musí dodržovat zásadu nenavracení, která zakazuje státům předávat nebo vyhošťovat osoby mimo jejich jurisdikci nebo účinnou kontrolu, pokud existují závažné důvody domnívat se, že by dané osobě po návratu hrozila nenapravitelná újma, včetně pronásledování, mučení, špatného zacházení nebo jiného závažného porušení lidských práv. Zásada nenavracení zavazuje všechny členské státy v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie a Listinou základních práv Evropské unie.*
- (10b) *Členské státy by měly v azylovém řízení zohledňovat zvláštní zranitelnost obětí obchodování s lidmi, které potřebují mezinárodní ochranu, mimo jiné prostřednictvím zvláštních procesních záruk [a jejich případného vyloučení z řízení na hranicích na základě individuálního posouzení provedeného vnitrostátními orgány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) XX/YY [návrh nařízení o zavedení společného postupu pro mezinárodní ochranu v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU], a zvláštní potřeby při přijetí v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) XX/YY [návrh směrnice, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu].*
- (10c) *Členské státy by měly věnovat zvláštní pozornost s cílem zabránit tomu, že by oběti byly znovu převezeny do Unie v rámci obchodování s lidmi při provádění přemístění podle nařízení Evropského parlamentu a Rady EU/XX/YY [navrhované nařízení o řízení azylu a migrace a o změně směrnice Rady 2003/109/ES, zejména tím, že by tyto oběti nebyly přemístovány do země, kde se staly obětmi obchodování s lidmi při prvním*

příjezdu nebo kde se nacházejí jeho pachatelé, čímž by byly více vystaveny riziku opětovného obchodování s lidmi a retraumatizace, aniž je dotčeno právo na rodinný život.

- (10d) Je důležité zabránit tomu, aby oběti musely volit mezi azylovým řízením a žádostí o povolení k pobytu podle směrnice Rady 2004/81/ES⁷. Členské státy by měly zajistit doplňkovost těchto postupů.*
- (10e) K obchodování s lidmi nedílně patří mimo jiné únosy, věznění, znásilnění, sexuální zotročování, nucená práce, odebírání orgánů, fyzické bití, hladovění a odpírání lékařské péče. Ty představují o závažné porušování lidských práv, což může představovat pronásledování. Obětím obchodování s lidmi by navíc mohlo hrozit pronásledování nebo jiné závažné porušování lidských práv, pokud by se vracely do své domovské země. Tyto osoby potřebují mezinárodní ochranu podle Úmluvy o právním postavení uprchlíků a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) XX/YY [Návrh směrnice o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany], mezinárodního práva v oblasti lidských práv nebo doplňkových forem ochrany podle regionálního a vnitrostátního práva.*
- (10f) Nedostatek možností bezpečné a legální migrace, humanitární krize a obecná poptávka po levné a vykořisťovatelné pracovní síle, službách a činech, spolu s nedostatečnou právní ochranou, vystavují lidi značnému riziku vykořisťování a zneužívání a zvyšuje vystavení migrantů, uprchlíků a žadatelů o azyl obchodníkům s lidmi.*
- (10g) Při provádění vnitrostátních opatření týkajících se boje proti obchodování s lidmi, zejména během procesu jejich identifikace, by členské státy měly vždy upřednostňovat přístup založený na ochraně základních práv obětí před stíháním.*
- (10h) Pokud jsou oběti chráněny a je jim poskytována pomoc, je méně pravděpodobné riziko reviktimizace a opětovného obchodování s lidmi, a je pravděpodobné, že se po vybudování důvěry s podpůrnými službami a orgány budou ochotněji účastnit trestního řízení a svědčit proti obchodníkům s lidmi.*
- (10i) V případě humanitárních krizí by členské státy měly začlenit do všech plánů reakce na mimořádné události opatření pro boj proti obchodování s lidmi. Tato opatření by měla být prováděna od počátku každé krize a měla by zahrnovat opatření na ochranu dětí.*
- (10j) Členské státy by měly zajistit, aby dětským obětím byla poskytována psychologická, psychosociální, emocionální a vzdělávací podpora odpovídající jejich věku a vyspělosti. Podpora by se měla poskytovat také dětem, které se staly svědky obchodování s lidmi, nebo dětem, které v důsledku obchodování s lidmi přišly o rodičovskou péči.*

⁷ Směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány, Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 19.

- (10k) *Členské státy by měly zajistit, aby byl dětským obětem obchodování s lidmi bez doprovodu ustanoven opatrovník, který by je zastupoval, pomáhal jim a jednal jejich jménem, aby byly zajištěny jejich nejlepší zájmy a obecné blaho. Jestliže má být v souladu s touto směrnicí ustanoven opatrovník nebo zástupce dítěte, může tyto funkce vykonávat tatáž fyzická osoba nebo právnická osoba, orgán či instituce.“*
- (11) Jelikož cílů této směrnice, tedy prevence obchodování s lidmi a boje proti němu a ochrany obětí této trestné činnosti, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu jejího rozsahu a účinku lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (12) Směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, zejména dodržování a ochranu lidské důstojnosti, zákaz otroctví, nucené práce a obchodování s lidmi, právo na **fyzickou a duševní** nedotknutelnost lidské osobnosti, zákaz mučení a nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu, právo na svobodu a bezpečnost, ochranu osobních údajů, svobodu projevu a informací, právo svobodné volby povolání a právo pracovat, rovnost žen a mužů, práva dítěte, práva osob se zdravotním postižením a zákaz dětské práce, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů. Cílem této směrnice je zejména zajistit plné dodržování těchto práv a zásad, které mají být odpovídajícím způsobem prováděny.
- (13) V souladu s články 1 a 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice není pro ně závazná ani použitelná. [Nebo] V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko [dopisem ze dne ...] své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.
- (14) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (15) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁸ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

⁸ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

(15a) Při ochraně obětí obchodování s lidmi je třeba plně využívat stávajících nástrojů v oblasti práv obětí, jako je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU⁹.

(16) Směrnice 2011/36/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2011/36/EU

Směrnice 2011/36/EU se mění takto:

1) *V článku 2 se odstavec 3 nahrazuje tímto:*

„3. Vykořisťování zahrnuje alespoň zneužívání prostituce jiných osob nebo jiné formy pohlavního vykořisťování, nucenou práci či služby, včetně žebření, otroctví či praktiky podobné otroctví, nevolnictví nebo využívání jiných osob k trestné činnosti či odebrání lidských orgánů, nucené sňatky, nezákonná osvojení, náhradní mateřství za účelem reprodukčního vykořisťování, zneužívání dětí v zařízeních institucionální péče nebo zařízeních uzavřeného typu nebo nábor dětí k tomu, aby páchaly trestnou činností nebo se na ní podílely;“;

2) Vkládá se nový článek 2a, který zní:

„Článek 2a

Trestné činy týkající se obchodování s lidmi, které jsou páčány nebo usnadňovány prostřednictvím informačních nebo komunikačních technologií

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby úmyslné činy a prostředky uvedené v čl. 2 odst. 1 a vykořisťování ve smyslu čl. 2 odst. 3 zahrnovalo činy spáchané prostřednictvím informačních a komunikačních technologií.“

2a) *Článek 4 se mění takto:*

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby bylo možné za trestné činy uvedené v článku 2 uložit sankce s horní hranicí trestu odnětí svobody ve výši nejméně deseti let, pokud:

a) byl tento trestný čin spáchan na oběti, která byla obzvláště zranitelná, což v souvislosti s

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV, Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57.

touto směrnicí zahrnuje alespoň důvody pro pobytový status, těhotenství, stav závislosti nebo stav fyzického, duševního, mentálního nebo smyslového postižení či strádání, a která žije v institucích, jako jsou domovy důchodců, dětské domovy, přijímací střediska, zajišťovací zařízení nebo ubytovací zařízení pro žadatele o azyl, jakož i na obětech, které jsou bez státní příslušnosti, a dětských obětech;

b) byl tento trestný čin spáchán v rámci zločinného spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí Rady 2008/841/SVV ze dne 24. října 2008 o boji proti organizované trestné činnosti¹⁰;

c) tento trestný čin úmyslně nebo v důsledku hrubé nedbalosti ohrozil život oběti nebo způsobil její smrt;

d) byl tento trestný čin spáchán za užití hrubého násilí nebo jím byla oběti způsobena zvláště závažná fyzická nebo psychická újma;

da) byl tento trestný čin spáchán prostřednictvím informačních nebo komunikačních technologií vytvořením sexuálně explicitního obsahu, v němž je figuruje oběť obchodování s lidmi, včetně sdílení nebo vyhrožování sdílením tohoto obsahu nebo získáním ekonomických výhod z něj, a v důsledku něhož se oběť nachází v situaci vykořisťování či zranitelnosti nebo je v této situaci udržována a je jí způsobena závažná psychická újma;

db) byl trestný čin spáchán zapříčiněním toho, že oběť požila či zkonzumovala drogy, alkohol nebo jiné omamné látky nebo byla pod jejich vlivem; nebo

dc) byl jeho pachatel již v minulosti odsouzen za trestné činy stejné povahy“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby kromě trestů uvedených v odstavcích 1 a 2 bylo jednání a způsoby uvedené v čl. 2 odst. 1 a vykořisťování podle čl. 2 odst. 3 trestány pokutami úměrnými závažnosti a trvání újmy způsobené oběti obchodování s lidmi, jakož i finančnímu prospěchu získanému spácháním trestného činu.“;

2b) Článek 5 se mění takto:

a) v odstavci 1 se návěti nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými za trestné činy uvedené v člácích 2, 3 a čl. 18a odst. 1 spáchané v jejich prospěch osobou jednající samostatně nebo jako člen orgánu dané právnické osoby, která v rámci této právnické osoby působí ve vedoucím postavení na základě“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy rovněž zajistí, aby právnickou osobu bylo možno činit odpovědnou v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 umožnil spáchání trestných činů uvedených v člácích 2, 3 a čl. 18a odst. 1 ve prospěch této právnické osoby osobou jí podřízenou.“;

¹⁰ Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42.

- 3) Články 6 a 7 se nahrazují tímto:

*„Článek 6
Sankce vůči právnickým osobám*

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnícké osoby odpovědné podle čl. 5 odst. 1 nebo 2 podléhaly pokutám trestní nebo jiné povahy a případně těmto sankcím:

- a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody, podporu nebo dotace;
- b) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven použitých ke spáchání trestného činu.

ba) vyloučení z účasti na veřejných zakázkách;

bb) vrácení některých nebo všech veřejných výhod, podpory nebo dotací poskytovaných po dobu až 12 měsíců před spácháním trestného činu obchodování s lidmi;

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnícké osoby odpovědné podle čl. 5 odst. 1 nebo 2 za trestný čin s přitěžujícími okolnostmi uvedenými v čl. 4 odst. 2 případně podléhaly těmto sankcím:

- a) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;
- b) uložení soudního dohledu;
- c) likvidace rozhodnutím soudu.

3. Členské státy zajistí, aby sankce uvedené v odstavcích 1 a 2 byly účinné, přiměřené a odrazující.”

*Článek 7
Zajištění a konfiskace*

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby jejich příslušné orgány byly v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady EU/XX/YY [*navrhovaná směrnice o vymáhání a konfiskaci majetku*]¹¹ oprávněny vysledovat, zajistit, spravovat a konfiskovat výnosy pocházející ze spáchání trestných činů uvedených v této směrnici a nástroje, které byly použity nebo byly určeny k použití pro spáchání takových trestných činů nebo k přispění k jejich spáchání.

„Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby zajištěné a konfiskované výnosy pocházející ze spáchání trestných činů uvedených v této směrnici nebo nástroje, které byly použity ke spáchání takových trestných činů nebo k přispění k jejich spáchání, byly přednostně použity na poskytování podpory, pomoci a ochrany obětem, a to i prostřednictvím přímého odškodnění obětí, a dále investují do vyšetřování a trestního stíhání případů obchodování s lidmi.“;

¹¹ COM (2022) 245.

3a) Článek 8 nařízení se nahrazuje tímto:

„Nezahájení trestního stíhání obětí nebo neukládání trestů obětem

- 1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, včetně trestněprávních ustanovení a procesních pokynů, aby zajistily, že oběti obchodování s lidmi nebudou činěny odpovědnými za neoprávněnost svého vstupu do členského státu nebo pobytu v něm nebo za účast na protiprávní činnosti, které byly přinuceny spáchat v přímém důsledku toho, že byly vystaveny jakémukoli jednání uvedenému v článku 2. V případě, že příslušné orgány nevyužily možnost nezahájení trestního stíhání obětí nebo neuložení trestu oběti, přijmou členské státy nezbytná opatření k zastavení jakéhokoli řízení proti oběti, k ukončení jakéhokoli omezení jejich práv, včetně zbavení osobní svobody, ke zrušení veškerých souvisejících trestů a k vymazání jejich záznamů z policejních a trestních rejstříků.*
- 2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby nezahájení trestního stíhání obětí nebo neuložení trestu oběti nebyly podmíněny ochotou oběti spolupracovat při vyšetřování trestného činu, trestním stíhání nebo soudním řízením, aniž je dotčena směrnice 2004/81/ES nebo ustanovení vnitrostátních právních předpisů provádějících uvedenou směrnici.*
- 3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby jakékoli rozhodnutí týkající se nezahájení trestního stíhání obětí nebo neukládání trestů obětem bylo přijato poté, co příslušný případ posoudí vyškolení a kvalifikovaní pracovníci.*
- 4. Členské státy zvýší informovanost a posílí kapacity v oblasti provádění vnitrostátních ustanovení přijatých podle tohoto článku mezi odborníky, kteří mohou přijít do styku s oběťmi, včetně donucovacích a soudních orgánů, právních zástupců, pracovníků správy hranic a inspektorů práce.*
- 5. V případě dětí členské státy zakážou, aby byly jakýmkoli způsobem zbaveny svobody, stíhány nebo jim byly ukládány jakékoli tresty za jejich účast na protiprávní činnosti, kterou byly přinuceny spáchat v přímém důsledku toho, že se staly obětí jakéhokoli jednání uvedeného v článku 2.“;*

3b) V článku 9 se odstavce 3 a 4 nahrazují tímto:

- „3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, útvary a služby odpovědné za vyšetřování nebo stíhání trestných činů podle článků 2 a 3 byly odpovídajícím způsobem vyškoleny, a k vytvoření specializovaných útvarů v rámci policejních orgánů a orgánů trestního stíhání.*
- 4. Členské státy zajistí, aby odborníci, kteří mohou přijít do styku s oběťmi obchodování s lidmi, jako jsou donucovací orgány, zdravotnický personál, sociální služby, služby obecné i odborné podpory a soudní orgány, absolvovali odbornou přípravu založenou na faktických poznacích a získali cílené informace na úrovni odpovídající jejich kontaktům s oběťmi, aby mohli odhalovat obchodování s lidmi, předcházet mu a řešit jej a zabránit reviktimizaci. Tato odborná příprava musí být rozvíjena v konzultaci se službami odborné podpory pro ženy a službami odborné podpory pro oběti obchodování s lidmi a musí být založena na lidských právech, musí být zaměřena na oběti, musí zohledňovat rovnost pohlaví, zdravotní postižení, jazykovou vybavenost a problematiku dětí a musí pracovat s poznatky o*

traumatech.

5. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, útvary a služby odpovědné za vyšetřování nebo stíhání trestných činů podle článků 2, 2a a 3 měly k dispozici účinné prostředky vyšetřování, jako jsou například ty, které se používají v případech organizované trestné činnosti nebo jiné závažné trestné činnosti. Členské státy zajistí, aby opatření přijatá příslušnými orgány za účelem odhalování, prevence, vyšetřování a stíhání trestných činů uvedených v článku 2, 2a a 3 byla přiměřená spáchanému trestnému činu.“

4) článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Pomoc, podpora a ochrana pro oběti obchodování s lidmi

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byla obětem poskytována pomoc, podpora a ochrana, a to v rámci přístupu zohledňujícího rovnost žen a mužů, zdravotní postižení a situaci dětí a na základě meziodvětvového přístupu. Členské státy zajistí, aby byla obětem poskytnuta pomoc, podpora a ochrana před zahájením trestního řízení, v jeho průběhu a po přiměřenou dobu po jeho skončení. Členské státy zajistí, aby oběti měly přístup k bezplatné pomoci v jazyce, kterému rozumí. 1a. Členské státy stanoví, zda jsou oběti obchodování s lidmi bez státní příslušnosti nebo zda jim hrozí ztráta státní příslušnosti, a přijmou nezbytná opatření k zajištění pomoci a podpory těmto obětem s přihlédnutím k jejich zvláštním potřebám ochrany.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby jakmile příslušné orgány získají informace o oprávněných důvodech nasvědčujících tomu, že se uvedená osoba mohla stát obětí jakéhokoliv z trestných činů podle článků 2 a 3, byla tato osoba považována za oběť a bylo s ní tak zacházeno. 3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby pomoc obětem a jejich podpora a ochrana nebyly podmíněny jejich ochotou spolupracovat při vyšetřování trestného činu, trestním stíhání nebo soudním řízením, aniž je dotčena směrnice 2004/81/ES nebo ustanovení vnitrostátních právních předpisů provádějících uvedenou směrnici.

4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby ve spolupráci s příslušnými podpůrnými organizacemi byly právními a správními předpisy vytvořeny národní referenční mechanismy, jejichž cílem je odhalit a rozpoznat oběti a poskytnout jim pomoc a podporu, a aby bylo jmenováno národní kontaktní místo pro zprostředkování služeb obětem. V procesu včasného odhalování a rozpoznávání obětí přijmou členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby byly do procesu zapojeny příslušné organizace občanské společnosti a další příslušné zúčastněné strany.

Členské státy zřídí národní referenční mechanismy s pravomocemi alespoň v těchto oblastech:

a) v souvislosti s odhalováním obětí, stanovení minimálních společných norem, přizpůsobení postupů různým formám vykořisťování, na které se vztahuje tato směrnice, a vytvoření pohotovostních plánů pro citlivá prostředí;

b) v souvislosti s identifikací obětí, podpora, koordinace a případně financování programů pro rozpoznání těchto obětí, jakož i rozvoj nástrojů pro posuzování rizik, a to i v případě humanitárních krizí;

c) v souvislosti s ochranou obětí, zavedení mechanismů pro harmonizaci pomoci těmto obětem a zavedení minimálních norem v přijímacích střediscích a programech, které obětem zprostředkovávají služby, pokud jde o chráněné bydlení nebo prostředky psychosociální podpory.

5. Opatření na pomoc obětem a jejich podporu uvedená v odstavcích 1, 1a a 2 jsou prováděna na konsenzuálním a informovaném základě a zahrnují dlouhodobou pomoc a zaručují přinejmenším takovou životní úroveň, která obětem zajistí životní minimum prostřednictvím opatření, jako je poskytování vhodného a bezpečného ubytování a finanční pomoci, zdrojů pro zlepšení jejich ekonomické a sociální situace prostřednictvím přístupu ke vzdělání a odborné přípravě a na trh práce, jakož i k nezbytné lékařské péči včetně psychologické pomoci, poradenství a informacím a v případě potřeby přístup k překladatelským a tlumočnickým službám.

5a. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit vytvoření specializovaní zařízení pro odhalené a identifikované oběti obchodování s lidmi, včetně žen, nezletilých osob bez doprovodu a nezletilých osob odloučených od rodiny, a zajistit bezpečné ubytování v zařízeních chráněného bydlení; členské státy zajistí, aby byli v přijímacích zařízeních k dispozici pracovníci vyškolení v genderové problematice a aby byla poskytována odpovídající podpora a financování organizacím občanské společnosti, které s oběťmi pracují.

6. Informace uvedené v odstavci 5 v případě potřeby zahrnují informace o lhůtě na rozmyšlenou a pro návrat do běžného života podle směrnice 2004/81/ES, informace o možnosti poskytnutí mezinárodní ochrany podle směrnice Rady 2004/83/ES¹² a směrnice Rady 2005/85/ES¹³ nebo podle jiných mezinárodních nástrojů či jiných obdobných vnitrostátních předpisů.

7. Opatření určená k zajištění pomoci, podpory a ochrany poskytované obětem musí být přizpůsobena typu obchodování s lidmi nebo vykořisťování, kterému byly oběti vystaveny, a potřebám dotčené oběti. Členské státy poskytují pomoc obětem se zvláštními potřebami, pokud tyto potřeby souvisejí zejména s jejich případným těhotenstvím, jejich zdravotním stavem, zdravotním postižením nebo závažnou formou psychologického, fyzického nebo sexuálního násilí, které byly vystaveny.“;

4a) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 11a

Oběti obchodování s lidmi, které potřebují mezinárodní ochranu

¹² Směrnice Rady 2004/83/EC¹² ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, 30.9.2004, s. 12.)

¹³ Směrnice Rady 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 o minimálních normách pro řízení v členských státech o přiznávání a odnímání postavení uprchlíka (Úř. věst. L 326, 13.12.2005, s. 13).

1. Členské státy zajistí dodržování zásady nenavrácení a práva oběti požádat o mezinárodní ochranu nebo o rovnocenný vnitrostátní status, a to i v případě, že oběť dostává pomoc, podporu a ochranu podle článku 11 a bez ohledu na nesrovnalosti, pokud jde o neoprávněnost vstupu nebo pobytu na území členských států podle odstavce 3. Za tímto účelem úkoly národních referenčních mechanismů podle čl. 11 odst. 4 zahrnují úzkou spolupráci s vnitrostátními azylovými orgány a vytvoření protokolů pro zajištění pomoci, podpory a ochrany pro oběti obchodováním s lidmi, které rovněž potřebují mezinárodní ochranu, přičemž se zohlední individuální situace oběti, včetně toho, zda oběť čelila diskriminaci na základě pohlaví, genderu, rasy nebo etnického původu, zdravotního postižení, věku, sexuální orientace, genderové identity, genderového vyjádření a pohlavních znaků nebo na základě jejich kombinace.

Členské státy vyčlení odpovídající zdroje a přijmou nezbytná opatření k zajištění rychlého a přesného odhalování a identifikace obětí obchodování s lidmi a jejich odkazování na příslušné orgány, příslušné organizace občanské společnosti a další příslušné zúčastněné strany zapojené do identifikace, přijímání a zpracovávání případů nelegálních migrantů v rámci řízení o mezinárodní ochraně. Oběti musí být o svém právu požádat o mezinárodní ochranu informovány v jazyce, kterému rozumí, a při nejbližší příležitosti.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě obětí obchodování s lidmi, které potřebují mezinárodní ochranu, byla uplatňována zásada týkající se nezahájení trestního stíhání obětí nebo neukládání trestů obětem podle článku 8.

4. Členské státy zajistí doplňkovost mezi systémy mezinárodní ochrany a postupy na ochranu obětí obchodování s lidmi a jejich koordinaci. Současně musí být mezi orgány zapojenými do boje proti obchodování s lidmi a orgány odpovědnými za poskytování mezinárodní ochrany zavedeny vhodné a účinné referenční mechanismy.

5. Členské státy zajistí, aby posuzování žádostí o mezinárodní ochranu obětí obchodování s lidmi a posuzování důvodnosti žádosti nebylo dáváno do souvislosti s ochotou nebo schopností oběti spolupracovat s orgány při vyšetřování a trestním stíhání týkajícím se obchodování s lidmi, aniž je dotčena směrnice 2004/81/ES nebo ustanovení vnitrostátních právních předpisů provádějících uvedenou směrnici.“;

4b) V článku 12 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby oběti obchodování s lidmi měly neprodleně přístup k právnímu poradenství a v souladu s postavením oběti v příslušném soudním systému rovněž k právnímu zastoupení, a to mimo jiné za účelem uplatňování nároku na odškodnění. Právní poradenství a právní zastoupení se poskytují v jazyce, kterému oběti rozumí, a bezplatně.“;

4c) V článku 13 se doplňují nové odstavce, které znějí:

„2a. Členské státy zajistí, aby postupy pro ohlašování byly pro děti bezpečné, důvěrné a přístupné a odpovídaly jejich věku a vyspělosti.

2b. Členské státy přijmou opatření nezbytná k včasnému odhalení a identifikaci dětských obětí obchodování s lidmi, u nichž existuje jakýkoli náznak, že by jim mohlo hrozit pronásledování a které potřebují mezinárodní ochranu a jsou odkázány na příslušné

vnitrostátní azylové orgány v souladu s článkem 11a.“

4d) Článek 14 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby po provedení individuálního posouzení konkrétní situace jednotlivých dětských obětí, při řádném zohlednění jejich názorů, potřeb a obav a v zájmu nalezení trvalého řešení situace daného dítěte, byla přijata konkrétní opatření a zavedeny podpůrné služby, které dětským obětem obchodování s lidmi poskytnou krátkodobou i dlouhodobou pomoc a podporu při jejich fyzickém a psychosociálním zotavování, včetně programů na podporu jejich postupného osamostatňování a přechodu do dospělosti, aby se zabránilo tomu, že se tyto děti opětovně stanou oběťmi obchodování s lidmi. Členské státy zajistí v přiměřené době dětským obětem a dětem obětí, kterým je poskytována pomoc a podpora v souladu s článkem 11, přístup ke vzdělání podle svých vnitrostátních právních předpisů. Členské státy poskytnou dětským obětem ubytování, aniž by je zbavily osobní svobody.

2. V případě, že osoby, které mají za dítě rodičovskou zodpovědnost, nesmějí podle vnitrostátního práva z důvodu střetu zájmů mezi nimi a dětskou obětí prosazovat nejlepší zájem dítěte nebo jej zastupovat, ustanoví členské státy pro danou dětskou oběť obchodování s lidmi opatrovníka nebo zástupce, a to od okamžiku, kdy je dítě příslušnými orgány identifikováno. Toto ustanovení se použije, i pokud je dětská oběť obchodování s lidmi v péči veřejné nebo soukromé instituce.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„3a. Členské státy zajistí, aby byl dětským obětem obchodování s lidmi bez doprovodu ustanoven opatrovník, který je bude zastupovat, pomáhat jim a jednat jejich jménem, aby byly chráněny jejich zájmy a jejich celkové blaho a aby děti bez doprovodu mohly požívat práv podle této směrnice. Členské státy rovněž přijmou opatření nezbytná k tomu, aby určily totožnost a státní občanství dítěte bez doprovodu a našly jeho rodinu, je-li to v nejlepším zájmu dítěte.

3b. Dětské oběti mají přístup ke specializovaným službám ochrany a podpory dětí, včetně azylových domů a zařízení, která jsou vůči nim vstřícná. Členské státy zajistí, aby odpovídající ochrana a podpora byla poskytována dětským obětem, které procházejí procesem osvojení a jsou v péči pracovníků sociálních služeb.“

4e) Článek 15 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby dětské oběti měly s ohledem na postavení oběti v příslušném soudním systému neprodleně přístup k bezplatnému právnímu poradenství v jazyce, jemuž rozumí, a bezplatnému právnímu zastoupení, a to i za účelem uplatnění nároku na odškodnění.“;

b) odst. 3 písm. a) se nahrazuje tímto:

„a) výslech dětských obětí probíhal bez prodlení poté, co jsou skutečnosti oznámeny příslušným úřadům;“

4f) Článek 16 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby konkrétní pomoc a podpora dětským obětem obchodování s lidmi podle čl. 14 odst. 1 řádně zohledňovala osobní a konkrétní situaci dané dětské oběti bez doprovodu. Pracovníci donucovacích orgánů a další činitelé, u nichž je pravděpodobné, že přijdou s obětmi nebo potenciálními obětmi do styku, by měli být v oblasti pomoci a podpory nezletilých osob bez doprovodu náležitě vyškoleni.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud je dítě bez doprovodu nebo odděleno od rodiny, členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby příslušné orgány ustanovily dítěti s ohledem na postavení oběti v příslušném soudním systému jeho zástupce pro účely trestního vyšetřování a trestního řízení. Tyto osoby absolvují specializované školení, při němž jsou poučeny zejména o zranitelnosti a potřebách dětských obětí obchodování s lidmi.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5a. Členské státy spolupracují a přijímají opatření nezbytná k vysledování rodiny oběti nebo k nalezení a ochraně nezvěstných dětských obětí bez doprovodu.“;

4g) Článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Odškodnění obětí

-1a. Členské státy zajistí, aby oběti obchodování s lidmi měly v případě porušení povinností vyplývajících z této směrnice právo na účinný a včasný opravný prostředek podle vnitrostátního práva.

1. Členské státy zajistí, aby všechny oběti obchodování s lidmi měly přístup k účinným systémům odškodnění, bez ohledu na to, zda již bylo soudní řízení zahájeno, či nikoli.

1a. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby odškodnění přiznané oběti obchodování s lidmi na základě rozhodnutí přijatého v trestním nebo občanskoprávním řízení bylo oběti vyplaceno v náležitě lhůtě po přijetí rozhodnutí dotčeným členským státem. Dotčený členský stát bude po osobách, které jsou povinny obět' odškodnit, požadovat, aby odškodnění, které stát předem oběti vyplatil, uhradily.

2. Pro účely vyplácení odškodnění obětem vytvoří členské státy příslušný vnitrostátní fond, nebo podobný nástroj na základě vnitrostátního práva, přičemž se použijí zajištěné a konfiskované výnosy z trestných činů uvedených v této směrnici a nástroje, které byly k jejich spáchání použity nebo k němu přispěly.“;

5) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

Prevence

1. Členské státy vyčlení nezbytné zdroje a přijmou vhodná opatření, jimiž potenciální a stávající uživatelé budou odrazovat od poptávky, která je důvodem k vykořisťování spojenému s obchodováním s lidmi ve všech formách, a tuto poptávku snižovat, přičemž tato opatření mohou mít například podobu vzdělávání, školení a informačních kampaní se zvláštním zaměřením na online rozměr.

1a. V případě dětí členské státy zajistí, aby vnitrostátní systémy ochrany dětí, včetně ústavních zařízení nebo zařízení uzavřeného typu, vypracovaly zvláštní plány prevence obchodování s lidmi.

2. Členské státy, případně ve spolupráci s příslušnými organizacemi občanské společnosti a dalšími zúčastněnými stranami, jako je soukromý sektor a online platformy, provedou vhodná, genderově citlivá a k dětem vstřícná opatření na základě meziodvětvového přístupu, a to i prostřednictvím internetu, např. informační a osvětové kampaně, výzkumné a vzdělávací programy, zaměřené mimo jiné na podporu digitální gramotnosti a dovedností u potenciálních obětí, se zvláštním zaměřením na ženy a dívky, s cílem zvýšit povědomí o obchodování s lidmi a snížit riziko toho, že se jeho oběťmi stanou zejména děti a osoby se zdravotním postižením.

2a. Kromě toho členské státy provedou další vhodná opatření, např. vzdělávací programy a informační a osvětové kampaně s cílem zvýšit, zejména u mužů a chlapců, povědomí o dopadu negativních postojů, negativního chování a genderových stereotypů, které prohlubují vykořisťování žen a dívek a jsou dalším faktorem vedoucím k obchodování s lidmi. Členské státy zajistí, aby se osvětové kampaně zaměřovaly na oběti a aby veřejnost lépe pochopila, jaké má obchodování s lidmi příčiny, přičemž zvláštní pozornost by měla být věnována jeho genderovému rozměru, diskriminaci na základě rasy a etnického původu a situacím zranitelnosti a také odstranění škodlivých stereotypů a změně norem, které vykořisťování a zneužívání ospravedlňují.

2b. Členské státy přijmou opatření k provádění hloubkového kvalitativního průzkumu, který bude na základě meziodvětvového přístupu analyzovat vztah mezi zranitelností a možností stát se obětí obchodování s lidmi, včetně průzkumu zaměřeného na zkoumání souvislostí mezi genderem a obchodováním s lidmi, zejména méně viditelnými formami obchodování s lidmi, jako je domácí otroctví a odebrání orgánů. Průzkum se rovněž zaměří na základní příčiny, výskyt, dopad, oběti, pachatele, projevy, kanály a potřebu služeb podpory a ochrany.

3. Členské státy vyčlení zdroje nezbytné pro pravidelné specializované a povinné školení pracovníků, kteří se mohou dostat s oběťmi a potenciálními oběťmi obchodování s lidmi do styku, včetně policistů v terénu, soudců, pracovníků sociálních služeb, sociálních pracovníků a zaměstnanců nemocnic, kteří díky těmto školení budou schopni oběti a potenciální oběti obchodování s lidmi rozpoznat a učinit náležité kroky.

4. Členské státy začlení opatření proti obchodování s lidmi do svých plánů reakce na mimořádné události a podporují vzájemnou spolupráci a koordinaci s cílem předcházet obchodování s lidmi a omezovat jeho výskyt v těchto situacích, v úzké spolupráci s koordinátorem EU pro boj proti obchodování s lidmi.

5. Členské státy zavedou účinné, přístupné a nezávislé mechanismy pro podávání a vyřizování stížností. Tyto mechanismy přispějí k včasnému odhalení a identifikaci obětí obchodování s lidmi a posílí pomoc a podporu poskytovanou těmto obětem. Stížnosti mohou jménem oběti a s jejím souhlasem podávat důvěryhodné třetí strany, například nevládní organizace, odborová sdružení nebo organizace migrujících pracovníků. V důsledku podání stížnosti nedochází vůči oběti k žádným represím, zejména ne v souvislosti s jejím imigračním statutem.

6) Vkládá se nový článek 18a, který zní:

„Článek 18 a

Trestné činy týkající se využívání služeb, které jsou předmětem vykořisťování obětí trestného činu souvisejícího s obchodováním s lidmi

1. S cílem zvýšit účinnost prevence obchodování s lidmi a boje proti němu prostřednictvím odrazujících opatření zaměřených na snížení poptávky členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby bylo jako trestný čin vymezeno využívání služeb **osob**, které jsou předmětem **vykořisťování k prostituci jiných osob nebo jiných forem sexuálního vykořisťování** podle článku 2.

1a. Členské státy rovněž zváží přijetí opatření týkajících se osob, které požadují, akceptují nebo obdrží sexuální službu od určité osoby provozující prostituci za odměnu, příslib odměny, poskytnutí věcné výhody nebo příslib takové výhody.

1b. Pokud jde o ostatní případy vykořisťování uvedené v článku 2, členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby využívání takových služeb bylo vymezeno jako trestný čin, pokud si uživatel byl vědom, že je daná osoba obětí tohoto vykořisťování, nebo pokud lze jeho povědomost logicky předpokládat.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby bylo možné za trestné činy vymezené v souladu s **odstavci 1 a 2** uložit účinné, přiměřené a odrazující tresty a sankce.“;

6a) Článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Národní koordinátoři pro boj proti obchodování s lidmi

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k ustavení národních koordinátorů pro boj proti obchodování s lidmi a poskytnou jim odpovídající zdroje nezbytné k účinnému výkonu jejich funkcí. Národní koordinátor pro boj proti obchodování s lidmi spolupracuje s příslušnými vnitrostátními, regionálními a místními orgány a agenturami, zejména s donucovacími orgány, národními referenčními mechanismy a s příslušnými organizacemi

občanské společnosti působícími v této oblasti. Národní koordinátor pro boj proti obchodování s lidmi rovněž spolupracuje s koordinátorem EU pro boj proti obchodování s lidmi, jakož i s příslušnými agenturami Unie.

2. Národní koordinátor asistuje vládním úředníkům při vytváření soudržných a účinných politik, včetně národních akčních plánů podle článku 19c, na pomoc, podporu a ochranu obětí.

3. Členské státy rovněž ustanoví nezávislé národní zpravodaje, nebo rovnocenné mechanismy, kteří budou monitorovat, jaký mají opatření proti obchodování s lidmi dopad, předkládat příslušnému vnitrostátnímu orgánu výroční zprávy a monografické zprávy o záležitostech, jež jsou považovány za závažné, naléhavé nebo vyžadující zvláštní pozornost, a přijímat stížnosti. Jejich úkolem je rovněž posuzovat hlavní příčiny a trendy v obchodování s lidmi a přinejmenším shromažďovat statistické údaje podle článku 19a.“;

7) Vkládá se nový článek 19a, který zní:

„Článek 19 a

Shromažďování údajů a statistické údaje

1. Členské státy shromažďují statistické údaje s cílem monitorovat účinnost svých systémů pro boj proti trestným činům uvedeným v této směrnici.

2. Statistické údaje uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň ***následující srovnatelné údaje rozčleněné podle meziodvětvových ukazatelů, včetně genderu, rasového nebo etnického původu, zdravotního postižení, věku, státního občanství nebo absence státní příslušnosti a forem vykořisťování, je-li to podle vnitrostátního práva možné:***

- a) počet ***odhalených a identifikovaných*** obětí trestných činů uvedených v článku 2 rozčleněných ***rovněž*** podle registrující organizace, ***včetně počtu dětí bez rodičovské péče a nezletilých osob bez doprovodu a toho, zda se jedná o oběti více než jedné formy vykořisťování;***
- aa) ***počet obětí žádajících o legalizaci pobytu a získání povolení k dočasnému nebo trvalému pobytu podle směrnice 2004/81/ES o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi;***
- ab) ***počet obětí vykonávajících zaměstnání na částečný nebo plný úvazek;***
- ac) ***počet a druh služeb pomoci, podpory a ochrany dostupných obětem, počet obětí, které mají přístup k mezinárodní ochraně nebo o ni žádají, a počet případů, kdy oběti tyto služby využívají a čerpají odškodnění;***
- ad) ***počet odhalených a identifikovaných obětí, které byly stíhány nebo sankcionovány za účast na protiprávní činnosti, kterou byly přinuceny spáchat v přímém důsledku toho, že byly obětmi kteréhokoli z činů uvedených v článku 2, jakož i počet zastavených řízení, zrušených trestů a vymazaných trestních záznamů v souvislosti s těmito činy;***

- b) počet osob podezřelých z trestných činů uvedených v čl. 2 [] písm. c) počet osob trestně stíhaných za trestné činy uvedené v článku 2 [], povaha konečného rozhodnutí o trestním stíhání **a počet právnických osob odpovědných podle čl. 5 odst. 1 nebo 2 a počet a druh sankcí uložených právníckým osobám podle článku 6;**
- d) počet rozhodnutí o trestním stíhání (obvinění z trestných činů uvedených v článku 2, obvinění z jiných trestných činů, rozhodnutí o neobvinění, jiné);
- e) počet osob odsouzených za trestné činy uvedené v článku 2 [] ;
- f) počet soudních rozsudků (zproštění obžaloby, odsouzení, jiné) za trestné činy uvedené v článku 2, u rozhodnutí soudu prvního stupně, druhého stupně a u konečných soudních rozhodnutí (nebo u vrchního soudu);
- g) počet podezřelých osob, osob stíhaných a odsouzených za trestné činy uvedené v čl. 18a odst. 1).

2a. Členské státy zajistí, aby zpracování osobních údajů nezbytných pro shromažďování statistických údajů uvedených v odstavcích 1 a 2 probíhalo způsobem, který neumožňuje identifikaci dotčených osob.

3. Členské státy **ve spolupráci s příslušnými agenturami EU zajistí**, aby statistické údaje uvedené v odstavci 2 za předchozí rok **byly každoročně předány Komisi do 1. července v souladu se všemi příslušnými ustanoveními, a také Evropskému parlamentu.**“;

7a) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 19b

Národní akční plány

1. Členské státy přijmou a provedou národní akční plány boje proti obchodování s lidmi ve spolupráci s národními koordinátory pro boj proti obchodování s lidmi, národními zpravodaji, příslušnými zúčastněnými stranami, včetně donucovacích orgánů, soudních orgánů a organizací občanské společnosti působících v oblasti prevence obchodování s lidmi a boje proti němu do ... [vložte datum: dva roky od vstupu této směrnice v platnost]. Členské státy zajistí, aby národní akční plány byly přezkoumány a aktualizovány alespoň každých pět let.

2. Národní akční plán zahrnuje:

i. preventivní opatření, včetně analýzy zaměřené na určení hospodářských a sociálních odvětví, v nichž existuje riziko obchodování s lidmi;

ii. vypracování systémů náležité péče, které budou uplatňovat fyzické a právnícké osoby působící v hospodářských a sociálních odvětvích, kde je riziko obchodování s lidmi zjištěno;

iii. strategie pro monitorování správného uplatňování systémů náležité péče vytvořených

pro konkrétní odvětví, v nichž bylo riziko obchodování s lidmi zjištěno, včetně inspekci prováděných příslušnými správními orgány a podávání zpráv těmto orgánům, a související následná opatření;

iv. vhodné mechanismy koordinace a spolupráce na strategické a operační úrovni mezi všemi příslušnými orgány, včetně příslušných agentur Unie, odpovídající finanční zdroje, odpovídající školení a odpovídající právní kapacity příslušných orgánů;

v. opatření na posílení výměny informací a zpravodajských informací o přeshraničním obchodování s lidmi;

vi. strategie pro rozvoj a provádění opatření k zabránění opětovnému obchodování s oběťmi obchodování s lidmi;

vii. postupy pro pravidelné monitorování a hodnocení výsledků dosažených při provádění národních akčních plánů boje proti obchodování s lidmi.

Národní akční plány boje proti obchodování s lidmi a zprávy vypracované na základě jejich provádění jsou veřejně přístupné.

7b) Článek 20 se nahrazuje tímto:

Článek 20

Koordinace strategie Unie proti obchodování s lidmi

1. S cílem přispět ke koordinované a konsolidované strategii Unie proti obchodování s lidmi podporují členské státy koordinátora EU pro boj proti obchodování s lidmi při provádění jeho úkolů. Členské státy předávají koordinátorovi EU pro boj proti obchodování s lidmi zejména informace uvedené v článku 19 a údaje uvedené v člácích 19a a 19b. Koordinátor EU pro boj proti obchodování s lidmi se podílí na zprávách o pokroku dosaženém v boji proti obchodování s lidmi, které Komise vypracovává každé dva roky po konzultaci s národními koordinátory pro boj proti obchodování s lidmi, národními zpravodaji a rovnocennými mechanismy, agenturami EU a příslušnými organizacemi občanské společnosti působícími v této oblasti.

2. Za účelem předávání informací uvedených v odstavci 1 a zajištění soudržné spolupráce vytvoří členské státy mezi koordinátorem EU pro boj proti obchodování s lidmi, národními koordinátory pro boj proti obchodování s lidmi, národními referenčními mechanismy a příslušnými organizacemi občanské společnosti působícími v této oblasti koordinační strukturu.“;

8) V článku 23 se doplňuje nový odstavec 3, který zní:

Do [tří let po uplynutí lhůty pro provedení] Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná pro uvedení do souladu s *touto směrnicí, mimo jiné* s článkem 18a, a dopad těchto opatření.“;

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do jednoho roku po jejím vstupu v platnost. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.
Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.
3. Ustanovení čl. 1 bodu 7, které vkládá článek 19a do směrnice 2011/36/EU, se použije ode dne uvedeného v článku 3.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státem v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

POSTUP V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Název	Změna směrnice 2011/36/EU o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí		
Referenční údaje	COM(2022)0732 – C9-0431/2022 – 2022/0426(COD)		
Datum předložení Parlamentu	19.12.2022		
Příslušné výbory Datum oznámení na zasedání	LIBE 1.2.2023	FEMM 1.2.2023	
Výbory požádané o stanovisko Datum oznámení na zasedání	JURI 1.2.2023		
Nezaujetí stanoviska Datum rozhodnutí	JURI 31.1.2023		
Zpravodajové Datum jmenování	Malin Björk 25.4.2023	Eugenia Rodríguez Palop 25.4.2023	
Článek 58 – Postup společných schůzí výborů Datum oznámení na zasedání	11.5.2023		
Projednání ve výboru	24.5.2023	5.6.2023	7.9.2023
Datum přijetí	5.10.2023		
Výsledek konečného hlasování	+: –: 0:	69 0 22	
Členové přítomní při konečném hlasování	Magdalena Adamowicz, Isabella Adinolfi, Abir Al-Sahlani, Christine Anderson, Konstantinos Arvanitis, Malik Azmani, Katarina Barley, Pietro Bartolo, Robert Biedroń, Theresa Bielowski, Vladimír Bilčík, Malin Björk, Vasile Blaga, Vilija Blinkevičiūtė, Ioan-Rareș Bogdan, Karolin Braunsberger-Reinhold, Patrick Breyer, Saskia Bricmont, Joachim Stanisław Brudziński, Annika Bruna, Annika Bruna, Jorge Buxadé Villalba, Damien Carême, Maria da Graça Carvalho, Patricia Chagnon, Clare Daly, Margarita de la Pisa Carrión, Gwendoline Delbos-Corfield, Anna Júlia Donáth, Lena Düpont, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Cornelia Ernst, Rosa Estaràs Ferragut, Laura Ferrara, Nicolaus Fest, Frances Fitzgerald, Lina Gálvez Muñoz, Jean-Paul Garraud, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Andrzej Halicki, Evin Incir, Sophia in 't Veld, Patryk Jaki, Livia Járóka, Marina Kaljurand, Assita Kanko, Fabienne Keller, Łukasz Kohut, Arba Kokalari, Moritz Körner, Alice Kuhnke, Alice Kuhnke, Jeroen Lenaers, Juan Fernando López Aguilar, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Lukas Mandl, Erik Marquardt, Radka Maxová, Karen Melchior, Nuno Melo, Nadine Morano, Javier Moreno Sánchez, Andżelika Anna Możdżanowska, Johan Nissinen, Maria Noichl, Carina Ohlsson, Maite Pagazaurtundúa, Sandra Pereira, Pina Picierno, Pina Picierno, Sirpa Pietikäinen, Emil Radev, Samira Rafaela, Paulo Rangel, Evelyn Regner, Karlo Ressler, Diana Riba i Giner, Diana Riba i Giner, Eugenia Rodríguez Palop, María Soraya Rodríguez Ramos, Maria Veronica Rossi, Isabel Santos, Christine Schneider, Stéphane Séjourné, Michal Šimečka, Birgit Sippel,		

	Sara Skyttedal, Vincenzo Sofo, Martin Sonneborn, Sylwia Spurek, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Annalisa Tardino, Tomas Tobé, Yana Toom, Isabella Tovaglieri, Milan Uhrík, Tom Vandendriessche, Anders Vistisen, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Jadwiga Wiśniewska, Elena Yoncheva, Javier Zarzalejos, Marco Zullo
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Abir Al-Sahlani, Barry Andrews, Bartosz Artukowicz, Laura Ballarín Cereza, Damian Boeselager, Sylvie Brunet, Delara Burkhardt, Susanna Ceccardi, Olivier Chastel, Tudor Ciuhodaru, Nathalie Colin-Oesterlé, Gwendoline Delbos-Corfield, Klára Dobrev, Christian Doleschal, Lena Düpont, Cyrus Engerer, Nicolaus Fest, Loucas Fourlas, Cindy Franssen, Romeo Franz, Daniel Freund, Helène Fritzon, José Gusmão, Pierrette Herzberger-Fofana, Balázs Hidvéghi, Michiel Hoogeveen, Brice Hortefeux, Virginie Joron, Rasa Juknevičienė, Marina Kaljurand, Beata Kempa, Ewa Kopacz, Dietmar Köster, Elena Kountoura, Ondřej Kovařík, Sergey Lagodinsky, Maria-Manuel Leitão-Marques, Nathalie Loiseau, Leopoldo López Gil, Jaak Madison, Aušra Maldeikienė, Predrag Fred Matić, Giuseppe Milazzo, Silvia Modig, Alessandra Moretti, Alessandra Mussolini, Matjaž Nemeč, Janina Ochojska, Jan-Christoph Oetjen, Carina Ohlsson, Philippe Olivier, Kostas Papadakis, Anne-Sophie Pelletier, Kira Marie Peter-Hansen, Morten Petersen, Giuliano Pisapia, Peter Pollák, Carles Puigdemont i Casamajó, Bergur Løkke Rasmussen, Sira Rego, Terry Reintke, Terry Reintke, Thijs Reuten, Jérôme Rivière, Franco Roberti, Rob Rooken, Katarína Roth Neved'álová, Domènec Ruiz Devesa, Silvia Sardone, Michal Šimečka, Susana Solís Pérez, Sylwia Spurek, Eleni Stavrou, Paul Tang, Vera Tax, Cristian Terheş, Róza Thun und Hohenstein, Irène Tolleret, Romana Tomc, Dragoş Tudorache, Miguel Urbán Crespo, Nils Ušakovs, Monika Vana, Tom Vandenkendelaere, Hilde Vautmans, Hilde Vautmans, Harald Vilimsky, Loránt Vincze, Petar Vitanov, Alexandr Vondra, Axel Voss, Maria Walsh, Charlie Weimers, Pernille Weiss, Angelika Winzig, Isabel Wiseler-Lima, Jadwiga Wiśniewska, Tomáš Zdechovský, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Datum předložení	10.10.2023

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

69	+
NI	Laura Ferrara
PPE	Magdalena Adamowicz, Isabella Adinolfi, Hildegard Bentele, Vladimír Bilčík, Ioan-Rareş Bogdan, Karolin Braunsberger-Reinhold, Lena Düpont, Rosa Estaràs Ferragut, Frances Fitzgerald, Loucas Fourlas, Peter Jahr, Arba Kokalari, Jeroen Lenaers, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Lukas Mandl, Nuno Melo, Sirpa Pietikäinen, Paulo Rangel, Eleni Stavrou, Tomas Tobé, Loránt Vincze, Axel Voss, Maria Walsh, Javier Zarzalejos
Renew	Abir Al-Sahlani, Barry Andrews, Karen Melchior, Maite Pagazaurtundúa, Samira Rafaela, María Soraya Rodríguez Ramos, Ramona Strugariu, Yana Toom
S&D	Pietro Bartolo, Robert Biedroń, Vilija Blinkevičiūtė, Cyrus Engerer, Lina Gálvez Muñoz, Sylvie Guillaume, Hannes Heide, Evin Incir, Marina Kaljurand, Łukasz Kohut, Juan Fernando López Aguilar, Javier Moreno Sánchez, Maria Noichl, Carina Ohlsson, Pina Picierno, Katarína Roth Neveďalová, Domènec Ruiz Devesa, Isabel Santos, Birgit Sippel
The Left	Malin Björk, Niyazi Kizilyürek, Sandra Pereira, João Pimenta Lopes, Sira Rego, Eugenia Rodríguez Palop
Verts/ALE	Saskia Bricmont, Damien Carême, Gwendoline Delbos-Corfield, Francisco Guerreiro, Alice Kuhnke, Erik Marquardt, Ana Miranda, Diana Riba i Giner, Sylwia Spurek, Tineke Strik, Thomas Waitz

0	-

22	0
ECR	Jorge Buxadé Villalba, Assita Kanko, Andżelika Anna Możdzanowska, Margarita de la Pisa Carrión, Vincenzo Sofo, Jadwiga Wiśniewska
ID	Annika Bruna, Patricia Chagnon, Nicolaus Fest, Jean-Paul Garraud, Maria Veronica Rossi, Annalisa Tardino, Isabella Tovaglieri
PPE	Nathalie Colin-Oesterlé, Nadine Morano
Renew	Malik Azmani, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Sophia in 't Veld, Moritz Körner, Jan-Christoph Oetjen
S&D	Radka Maxová, Vera Tax

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se